

РЕШЕНИЕ

№ 1982

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Макрина Л Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер 17 по описа за 2020 година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 214446/11.09.2019г. постановено по н.а.х.д. 5851/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав, е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-1163/21.12.2018 г., издадено от заместник-председателя на Комисия за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на [фирма], с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева, за извършено административно нарушение по чл.100н, ал.4, т.2 и т.3, вр. чл. 100н, ал.1, вр. чл.100н, ал.7, вр. чл.100т, ал.1, изречение първо, предложение първо от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/, изразяващо се в това, че в [населено място], не е предоставило в КФН в срока, предвиден в закона и конкретно до 02.04.2018г., годишен финансов отчет за дейността на дружеството за 2017 г., със съдържанието по чл.100н, ал.4, т.2 и т.3 от ЗППЦК, вр. чл.100н, ал.7 от същия закон, вр. чл.100н, ал.8 и ал.9 от ЗППЦК, на хартиен носител и по реда на чл.100т., ал.4 от ЗППЦК, а именно чрез електронна система e-R., предназначена за предоставяне на информация по електронен път, изградена и поддържана от КФН.

Срещу така постановеното съдебно решение е подадена касационна жалба от

[фирма], като са изложени твърдения за неправилност на преценката на съда по спазването на изискванията на ЗАНН при издаването на АУАН и НП, в това число извода за правилното определяне на размера на санкцията. Претендира се, че нарушението било допуснато поради проблем с компютъра и прикачването на файлове, налице бил маловажен случай на нарушение, следвало да се вземе предвид незначителността на настъпилите последици или по-ниската степен на обществена опасност от нарушението. Претендира се и неправилност на преценката на съда за съставомерност на нарушението. По тези съображения се иска касационната инстанция да отмени съдебното решение и НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, редовно призован, се представлява от юрк. С., оспорва касационната жалба. Депозира по делото писмени бележки, в които са изложени подробни съображения за неоснователността на касационната жалба. Моли решението на СРС да бъде оставено в сила, претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XI касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

От фактическа страна въззивният съд е приел за доказано допуснатото нарушение от санкционираното дружество, тъй като представения на 23.03.2018 г. от [фирма] годишен финансов отчет за 2017 г. не е бил с изискуемото по чл.100н, ал.4 от ЗППЦК съдържание, тъй като към него не е представена декларация за корпоративно управление със съдържанието по чл.100н, ал.8 и ал.9 от ЗППЦК, което представлява нарушение на чл.100н, ал. 7 от ЗППЦК и не е представена декларация от одитора, заверил отчета, което представлява нарушение на чл.100н, ал.4, т.3 от ЗППЦК.

Също е прието, чене са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП, както и, че същото е постановено при правилно приложение на санкционната норма, а изпълнителното деяние не следва да се квалифицира като маловажен случай по чл.28 ЗАНН, изложени са и мотиви по приложението на чл.27 ЗАНН във връзка с определянето на размера на наложената с НП имуществена санкция.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Подробно са коментирани и представените доказателства и са изведени подробни правни изводи по отношение на всички направени възражения, досежно тяхната основателност. При постановяване на решението си СРС не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Административнонаказателното производство е започнало с редовен и законосъобразен АУАН, съставен от материално и териториално компетентно лице, в предвидената от закона форма и съдържащо необходимите реквизити. При издаване на НП не се констатират нарушения на материалния и процесуалния закон, като същото отговаря на императивните изисквания на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. АУАН е връчен на лице с представителна власт, видно от приложено по преписката пълномощно.

Правилни са изводите на на СРС по приложението на материалния закон и решението е правилно. По делото няма спор, че дружеството касатор е публично дружество, вписано в публичния регистър по чл.30, ал.1, т.3 ЗППЦК- вписано е под № РГ-05-22 и поради това е задължено лице по чл.100н от същия закон.Разпоредбата на чл.100н, ал.1 от ЗППЦК предвижда: „Емитентът е длъжен да разкрива публично годишния финансов отчет за дейността си в срок до 90 дни от завършването на финансовата година“. С чл.100т, ал.1, изр.1, предл.1 от ЗППЦК е въведено кумулативно задължение за емитентът или лицето, поискала без съгласието на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, за разкриване на публично регулираната информация чрез предоставянето ѝ както и на комисията, така и на общността. В конкретния случай дружеството жалбоподател не е представило на КФН в законоустановения срок годишен финансов отчет за дейността на дружеството за 2017г. на хартиен носител и чрез електронната система на комисията, като в случая задължението е следвало да бъде изпълнено в срок до 02.04.2018г. включително, като с неизпълнение на посоченото задължение от 03.04.2018г. се счита за извършено нарушението, конкретно относно непредставянето на изискващото се съдържание на годишния финансов отчет, 100,т, ал. 7 ЗППЦК - декларация за корпоративно управление и декларация от одитора, заверил годишния финансов отчет на касатора, с определено съдържание. В случая неизпълнението на задължението за представянето на посочените елементи на отчета и към дата на разпита на свидетелката Ч. - 03.06.2019г.

Споделят се изложените мотиви от въззивната инстанция, че задължението за представянето на годишния финансов отчет по чл. 100н, ал.4 ЗППЦК е изпълнено само ако е представено и с предписаното от закона съдържание, което изискване е съществено за осъществяване на контрола върху дейността на публичните дружества от КФН. Също се споделят доводите за неприложимост на чл.28 ЗААН в казуса по делото, тъй като нарушението не може да се квалифицира като маловажен случай, на основание, че и към момента на приключване на съдебното следствие задължението не изпълнено.

Не се споделят от настоящия съдебен състав касационните оплаквания, че нарушението не било описано подробно и ясно, както и, че не са посочени

нарушените законови разпоредби, както и че АУАН и НП не били издадени при спазване на всички изисквания на ЗАНН. Оплакването е не само бланкетно, без каквато и да е конкретика от правна и фактическа страна, но при изпълнение на служебните задължения на касационната инстанция за проверка на въззивното решение за съответствие с материалния закон, не намира неправилно приложение на закона от въззивния съд по тези въпроси.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 214446/11.09.2019г. постановено по н.а.х.д. 5851/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав, Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.